

Heerlijke dwaasheid, met nog wat kleinkunst en dertig eieren erbij

The One and Lonely

Gunter Lamoot beloofde van zijn eerste zaalshow in acht jaar een bonte avond te maken en hij houdt woord. In The One and Lonely mengt hij stand-upcomedy met kolderfilmpjes. Onderweg lacht hij iedereen met grote verwachtingen een beetje uit.

Gunter Lamoot (52) liet de grote podia de laatste jaren links liggen om zich op de televisie te richten, iets wat onder anderen Philippe Geubels en Bart Cannaerts hem voordeden. Net als hij is Lamoot een allrounder. Op zijn cv staan jobs als radiomaker, acteur, panellid, sidekick bij De ideale wereld en archiefnerd van Superstaar, het cultprogramma vol heerlijke montages dat ons leerde wat de favoriete frituurbestelling van Hitler was.

The One and Lonely, de opvolger van Brave jongen uit 2015, lijkt een poging van Lamoot om al zijn passies op één podium te krijgen.

Hij zoekt zijn grappen vooral bij zichzelf, de vijftiger met een al dan niet ingebeelde bochel bij wie je blauwe pillen in het nachtkastje vindt. Het gaat over kak, urineverlies en de geluiden vanuit de slaapkamer van zijn dochter als haar vriendje op bezoek komt. Vintage Lamoot, maar wat hem al evenzeer typeert: het voelt nooit gratis en de kwaliteit van de grap overstijgt meestal de geur die eruit opkringt.

Af en toe zet hij zijn microfoon een metertje naar rechts en is het filmpjestijd. In de stijl van Superstaar verknipt hij oude soaps en doordeweekse reeksen tot quizvragen en gesprekken. Altijd leuk, maar de uitleg errond sleept soms aan.

Na bijna dertig jaar op de planken weet Lamoot wat de schouwburg verlangt van een comedyvoorstelling: anderhalf uur lachen met een rode draad en als het even kan er nog een lied achteraan. Net omdat hij de truken van de voor kent, kan hij er zijn publiek mee sarren. Een uur op voorhand aankondigen dat je voor de zesjesgrap op het einde een applaus gaat krijgen: het is puur metier. En die tikkende klok die zagezegd symboliseert dat hij ouder wordt, blijkt achteraf iets heel anders.

Een slotlied heeft hij ook - iets met kleinkunst en een ei of dertig - en eigenlijk moet je alleen al daarvoor naar The One and Lonely gaan kijken. Briljante onzin, het is niet minder dan dat, en het mag zo in Lamoots carrièreoverzicht naast zijn typetje Veronique en het beste van Superstaar. Ook omdat de volstrekt onzinnige song alles bevat waar hij in al die jaren is voor gaan staan.

De komiek vat zijn opvatting in deze krant kernachtig samen: "Het is simpel, het is dwaas en het lukt." (DM 1/3) Lamoot blijft Lamoot en daar mogen we blij mee zijn, vooral omdat hij zijn stand-up verrijkt tot iets wat alleen hij doet.

JASPER VAN LOY